Fàcil

Per EloiA el dl., 10/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Agost

Lletra original

Tardes de pluja, roba de colors,la teva esquena nua dins l'aigua,dos o tres notes d'aquella cançóque ho tornen tottan fàcil Capses de fusta, vint-i-dos petons,nits a la fresca, una de cada,les teves cuixes sota els meus llençolsque ho tornen tottan fàcil. Tanta ressaca per tan poc alcohol,matins de vermut i diari.Coses menudes,petites engrunes,eclipsis de Llunatressors que et caben a la mà. Una mirada, hores sense son,gust de maduixa en els teus llavis,trossos de vida sense cap valorque ho tornen tottan fàcil.

Lletra traduïda

... i feliç

Ningú no ens negarà que les coses no sempre són tan fàcils, que la vida de vegades se'ns fa feixuga i la relació amb els altres sovint desconcertant. Però si alguna cosa ens ensenya aquesta cançó és que, enmig de tot, nosaltres tenim la capacitat de veure i viure cada moment donant-li el regust que decidim; si fem l'exercici de descobrir els petits gestos i situacions que desperten la nostra sensibilitat (*"roba de colors", "2 o 3 notes d'una cançó",* "nits a la fresca", "petites engrunes", "una mirada",... "tresors que acaben a la mar"), serem capaços/es de veure que la vida pot ser més fàcil i joiosa. Com diu la cançó, són aquests trossos de vida, que aparentment no tenen cap valor, els que l'omplen de llum i entusiasme. També, si alguna cosa ens va ensenyar Jesús és que la vida pot ser més feliç i plena des de l'amor, i que podem descobrir la seva petjada i la seva presència en aquells petits detalls que cada dia se'ns fan propers, en les persones petites que no tenen poder en la societat: en els nens (*"Jesús féu acostar els infants i digué: deixeu que els infants vinguin a mi i no els ho impediu, perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells"*), en els pobres, en els qui ploren,... Sí, sí, això no és una broma!, la lògica de Déu és ben original. No cal fer grans coses per a ser feliç!. Més aviat es tracta de fer petites coses:

»Quan el Fill de l'home vindrà ple de glòria, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà en el seu tron gloriós. Tots els pobles es reuniran davant seu, i ell destriarà la gent els uns dels altres, com un pastor separa les ovelles de les cabres, i posarà les ovelles a la seva dreta i les cabres a la seva esquerra. Aleshores el rei dirà als de la seva dreta: »--Veniu, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm. »Llavors els justos li respondran: »--Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't? »El rei els respondrà: »--Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu. (Mt 25, 31-40) I això, per què? Doncs, simplement, perquè són persones amb el cor obert a Déu. Ajuda'ns, Senyor, a entendre les teves paraules i a fer-les nostres, per tal que siguem realment feliços/es al teu estil i sapiguem fer feliços/es als qui ens envolten.